

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

65. pabrėžia, kad Komisija turėtų formuoti savo 2020 m. Europos prekybos strategiją siekiant užtikrinti, kad ES prekybos politika būtų pertvarkyta taip, kad ji būtų tikra darbo vietų kūrimo ir tvarios plėtros pasaulio mastu varomoji jėga ir kad Komisija anksti pradėtų atvirą dialogą su Parlamentu ir piliečių visuomene, kuris būtų vienas iš ES prioritetų laikotarpiu po Dohos derybų, ypač turint mintyje socialinius ir aplinkos apsaugos standartus ir PPO reformą;

*

* *

66. paveda Pirmininkui perduoti šia rezoliuciją Europos Vadovų Tarybai ir Komisijai.

Ekonomikos valdymas

P7_TA(2010)0224

2010 m. birželio 16 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ekonomikos valdymo

(2011/C 236 E/09)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į neoficialų Europos Vadovų Tarybos 2010 m. vasario 11 d. susitikimą,
 - atsižvelgdamas į savo 2010 m. kovo 10 d. rezoliuciją dėl strategijos „Europa 2020“⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į euro zonos valstybių ir vyriausybių vadovų ir Ekonomikos ir finansų reikalų tarybos susitikimą Europos finansinės padėties stabilizavimo priemonės klausimais,
 - atsižvelgdamas į Komisijos 2010 m. gegužės 12 d. komunikatą dėl ekonominės politikos koordinavimo stiprinimo (COM(2010)0250),
 - atsižvelgdamas į Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto 2010 m. gegužės 10 d. priimtus šešis pranešimus,
 - atsižvelgdamas į savo Specialiojo finansų, ekonomikos ir socialinės krizės komiteto darbą,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 4 dalį,
- A. kadangi dabartinė finansų ir ekonomikos krizė parodė, kad būtinas tvirtesnis ekonomikos ir pinigų valdymas,
- B. kadangi strategija „Europa 2020“ turėtų skatinti ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą, kadangi BVP sumažėjo 4 proc., taip pat labai sumažėjo pramonės gamyba ir kadangi darbo neturi daugiau kaip 23 mln. moterų ir vyrų, todėl tai gali būti vadinama svarbiu socialiniu ir ekonominiu iššūkiu,

Europos finansinės padėties stabilizavimo priemonė, skirta euro zonos stabilumui užtikrinti – svarbus pirmasis žingsnis

1. mano, kad 2010 m. gegužės 9 d. pasiektas susitarimas įsteigti Europos finansinės padėties stabilizavimo priemonę siekiant padėti ir euro zonos, ir euro zonai nepriklausančioms šalims įveikti finansinius sunkumus yra labai svarbus Europos istorijos įvykis; apgailestauja dėl to, kad Europos politikai anksčiau nesiėmė ryžtingų veiksmų, nepaisant to, kad finansų krizė vis gilėjo;

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0053.

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

2. primena Komisijai ir valstybėms narėms, kad Europos Parlamentas turės suteikti savo patvirtinimą tuo atveju, jei Komisija ir Taryba norės pasinaudoti Europos finansinės padėties stabilizavimo priemone tarp-tautinėse kapitalo rinkose;
3. mano, kad šis susitarimas – svarbus žingsnis siekiant suteikti Europos Sąjungos ekonomikos ir pinigų politikai tvirtą ir tvarų pagrindą;
4. pabrėžia, kad naujaisi įvykiai rodo, jog euro zonai reikalingas griežtesnis ekonominis valdymas, taip pat pabrėžia, kad esant netvirtam socialiniam ir ekonominiam ramsčiui sugrius ir piniginis ramstis;

Europos Sąjungai reikia reformuoti savo ekonominio valdymo sistemą, kad ji būtų geriau pasirengusi ateities krizėms

5. pabrėžia, kad norint atkurti pakankamą augimo greitį ir pasiekti tvarios ekonominės plėtros ir socialinės sanglaudos tikslą, prioritetas turėtų būti skiriamas kovai su nuolatiniais ir dideliais makroekonominiais pusiausvyros sutrikimais ir skirtingu konkurencingumo lygiu; pritaria tam, kad Komisija savo komunikate dėl ekonominės politikos koordinavimo pripažino šią būtinybę;
6. ragina Europos Vadovų Tarybos 2010 m. kovo mėn. susitikime įsteigtą darbo grupę pagreitinti savo darbą ir iki 2010 m. rugsėjo mėn. pateikti Bendrijos metodu pagrįstų konkrečių pasiūlymų dėl glaudesnio ir platesnio ekonomikos koordinavimo;
7. pabrėžia, kad ilgalaikis viešųjų finansų tvarumas yra labai svarbus siekiant stabilumo ir augimo; palankiai vertina Komisijos pasiūlymus dėl euro zonos valdymo stiprinimo vidutinės trukmės ir ilguoju laikotarpiu, kurie parengti siekiant išvengti esamos valiutos krizės pasikartojimo, bei sutinka su tuo, kad Stabilumo ir augimo pakte turėtų būti numatyti veiksmingesni skatinimo ir nuobaudų mechanizmai;
8. tačiau apgailestauja dėl to, kad savo pasiūlymuose dėl Europos ekonominio valdymo Komisija nepasiūlė tikslingų ekonomikos politikos koordinavimo sprendimų, kuriais būtų siekiama parengti bendrą biudžeto strategiją vadovaujantis išsamia strategija „Europa 2020“, kad būtų atstatyti ir palaikomi ilgalaikiai ekonominio augimo rodikliai;
9. atkreipia dėmesį į tai, kad siekiant tvarių valstybės finansų reikia ne tik atsakingai leisti lėšas, bet taip pat numatyti tinkamus ir socialiai teisingus mokesčius, pasiekti, kad nacionalinės mokesčių įstaigos šiuos mokesčius veiksmingai surinktų ir kad būtų aktyviau kovojama su vengimu mokėti mokesčius; atsižvelgdamas į tai, ragina Komisiją pasiūlyti priemonių, kurias taikydamos valstybės narės galėtų vėl subalansuoti savo sąskaitas ir finansuoti viešojo sektoriaus investicijas pasinaudodamos pažangiais finansavimo šaltiniais;
10. atkreipia dėmesį į tai, kad svarbu, jog siekdamas užtikrinti veiksmingą priežiūrą Europos finansinės priežiūros institucijos glaudžiai dirbtų kartu mikro- ir makrolygmenimis;
11. mano, kad turėtų būti sustiprintos Eurostato galios, įskaitant galią atlikti tyrimą, kuri turėtų būti suteikta Eurostatui; mano, kad atvira ir skaidri statistinė informacija turėtų būti išankstinė sąlyga siekiant naudotis struktūriniais fondais; laikosi nuomonės, kad Komisija turi prisiimti atsakomybę dėl valstybių narių pateiktos statistikos vertinimo;
12. ragina sukurti Europos valiutos fondą (EVF), prie kurio prisidėtų euro zonos šalys pagal jų BVP dydį ir mokėdamos baudas, kurios priklausytų nuo to, kiek viršijama jų skola ir koks jų deficitas; kiekviena valstybė narė galėtų gauti iš Europos valiutos fondo sumas, kurios priklausytų nuo jų anksčiau įneštų sumų; tačiau jei šaliai reikėtų papildomų išteklių ar garantijų, ji turėtų sutikti su jai pritaikyta reformų programa, kurios vykdymą prižiūrėtų Europos Komisija;

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

13. ragina Komisiją pateikti priemonių paketo Europos Sąjungos finansiniam stabilumui užtikrinti poveikio makroekonomikai vertinimą, taip pat ragina paskelbti pranešimą dėl euroobligacijų emisijos įvykdymo, rizikos veiksnių ir privalumų;

Europos Sąjungai reikia reformuoti savo ekonominio valdymo sistemą siekiant užtikrinti sėkmingą būsimosios strategijos „Europa 2020“ įgyvendinimą

14. mano, kad reikėtų sustiprinti strategijos „Europa 2020“ valdymo struktūrą siekiant užtikrinti, kad, priešingai nei Lisabonos strategijos atveju, būtų įgyvendinti šios strategijos tikslai; todėl labai apgailestauja dėl to, kad Komisija ir Taryba, nepaisydamos aiškių Europos Parlamento prašymų, išsakytų 2010 m. kovo 10 d. rezoliucijoje dėl strategijos „Europa 2020“, šiuo klausimu nepateikė jokių pasiūlymų;

15. pabrėžia, jog reikia sukurti stipresnę Stabilumo ir augimo pakto priemonių, makroekonominės priemonės ir strategijos „Europa 2020“ nacionalinių reformų programų ryšį, kad šios programos būtų tinkamai pristatomos ir kad būtų geriau lyginami nacionaliniai biudžetai, turint mintyje įvairių kategorijų išlaidas; valstybės narės savo ekonominę politiką turėtų laikyti ne tik nacionalinės svarbos klausimu, bet ir bendro intereso dalyku, bei ją atitinkamai formuluoti; primena valstybėms narėms, kad išaugo bendrosios ekonominės politikos gairių vaidmuo;

16. mano, kad užuot toliau pasitikėjus atviruoju koordinavimo metodu ekonomikos politikos srityje ir siekiant, kad naujoji strategija būtų sėkmingai įgyvendinta, būtina plačiau naudoti teisiškai privalomas priemones;

17. mano, kad strategijoje „Europa 2020“ neskiriama pakankamai dėmesio pagrindiniams klausimams, kuriuos sprendžia valstybės narės ir pabrėžia, kad kyla didžiulių problemų, susijusių su pavyzdinių iniciatyvų ir tikslų turiniu ir valdymu;

18. pakartoja savo ankstesnius raginimus siekti bendros, integruotos Europos plėtros strategijos, kurioje būtų aiškiai apibrėžti ilgalaikiai ekonominio augimo tikslai, kuriuos įgyvendinant būtų siekiama sukurti geresnę, sąžiningesnę ir tvaresnę ekonomiką, kurioje gerovė būtų prieinama visiems;

19. pakartoja savo raginimą integruoti iš dalies sutampančias strategijas, visų pirma strategiją „Europa 2020“, Tvaraus vystymosi strategiją ir Stabilumo ir augimo pakta; apgailestauja dėl to, kad Europos Vadovų Taryba ši požiūrį atmetė, palikdama neišspręstą politikos nenuoseklumo problemą;

20. mano, kad veiksmingas ekonominis valdymas apima tinkamos ir didesnės atsakomybės už valdymą suteikimą Komisijai, suteikiant jai galią naudotis esamomis ir naujai pagal Lisabonos sutartį prieinamomis priemonėmis, pvz., 121, 122, 136, 172, 173 ir 194 straipsniais, pagal kuriuos Komisijai patikima reformų planų ir veiksmų koordinavimo bei bendros strategijos parengimo užduotis;

21. ragina Europos Vadovų Tarybą ir Komisiją patvirtinti skatinimo ir nuobaudų metodą ir naudoti atitikties mechanizmus pagal Sutarties 136 straipsnį, pvz., ekonomikos iniciatyvas (pvz., papildomi ES fondai), taip pat nuobaudas, kuriomis būtų siekiama palaikyti ES ekonominį valdymą ir, konkrečiau kalbant, sustiprintą valdymą pagal strategiją „Europa 2020“;

22. mano, kad ekonominio valdymo ir Europos valdymo demokratinio teisėtumo stiprinimas turėtų vykti vienu metu, ir to reikėtų siekti į šį procesą tinkamu metu ir tvirčiau įtraukiant Europos Parlamentą ir nacionalinius Parlamentus; ypač ragina Tarybą ir Komisiją tinkamai pasinaudoti Lisabonos sutarties nuostatomis dėl Parlamento aktyvaus įtraukimo į ekonominės politikos kūrimo procesą, kaip apibrėžta 121 straipsnio 5 ir 6 dalyse, ir ragina Komisiją pateikti išsamius pasiūlymus, kuriais remiantis būtų pradėtas reguliarus politinis ir teisinis tarpinstitucinis dialogas šioje ypatingos svarbos politikos srityje;

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

Europos biudžeto ir nacionaliniai reformų planai turėtų būti suderinti su strategijos „Europa 2020“ tikslais puoselėti tvarų augimą ir plėtrą

23. primygtinai tvirtina, kad siekiant strategijos „Europa 2020“ patikimumo, būtina labiau suderinti 27 ES valstybių narių nacionalinius biudžetus ir ES biudžetą bei juos papildyti; pabrėžia, kad ES biudžetas turėtų atlikti didesnę vaidmenį ir sutelkti išteklius;

24. pabrėžia, kokios svarbios ilgalaikės viešosios ir privačios investicijos finansuojant infrastruktūrą, kurios reikia norint įgyvendinti pavyzdines iniciatyvas, siūlomas strategijoje „Europa 2020“, ragina Komisiją pasiūlyti priemonių, kaip būtų galima prisitaikyti prie Europos reguliavimo sistemos siekiant skatinti ilgalaikių investuotojų bendradarbiavimą;

25. pabrėžia, kad strategija „Europa 2020“ gali būti patikima tik tuomet, kai ji bus tinkamai finansuojama, ir pageidauja, kad 2011 m. biudžeto projekte būtų laikomasi ambicingesnio požiūrio siekiant, kad strategija „Europa 2020“ būtų sėkmingai įgyvendinta; apgailestauja dėl to, kad strategijos „Europa 2020“ pavyzdinėms programoms pagal 2011 m. biudžeto projektą neskiriama pakankamai lėšų; pabrėžia, kad galbūt būtų veiksminga labiau įtraukti Europos investicijų banką (EIB) ir labiau pasitikėti viešosiomis ir privačiosiomis partnerystėmis užuot visais atvejais laikantis požiūrio, kad vienas sprendimas tinka visiems; apgailestauja dėl to, kad nei Europos Vadovų Taryba, nei Komisija šio klausimo nespėdė;

26. ragina Komisiją paaiškinti Sąjungos biudžeto eilučių sąsają su atitinkamais strategijos „Europa 2020“ tikslais; primygtinai reikalauja, kad iki 2010 m. pirmosios pusės pabaigos Komisija pateiktų pasiūlymą peržiūrėti dabartinę 2007–2013 m. daugiametę finansinę programą, kad būtų dedamos pastangos rasti papildomų biudžeto išteklių, kurių reikia, kad būtų pasiekti strategijos „Europa 2020“ tikslai;

27. reikalauja daugiau informacijos apie sprendimo dėl Europos finansinės padėties stabilizavimo priemonės, kuri buvo priimta neeiliniame 2010 m. gegužės 9–10 d. vykusiame Ekonomikos ir finansų reikalų tarybos posėdyje, padarinius ES biudžetui;

28. pabrėžia dabartinės DFP peržiūros svarbą: ji turi atitikti 2005 m. gruodžio 15–16 d. Europos Vadovų Tarybos išvadą ir turi būti pakeista taip, kad atitiktų Lisabonos sutarties reikalavimus suteikti finansavimą strategijoje „Europa 2020“ nurodytoms iniciatyvoms bei kitoms iniciatyvoms ir politiniams išsipareigojimams, prisiimtiems pagal dabartinę ir būsimąją DFP;

29. pabrėžia, jog reikia, kad ES biudžete būtų atspindėtas poreikis finansuoti perėjimą prie aplinkos apsaugos aspektu tvarios ekonomikos;

Europos Parlamentas prašo būti labiau įtrauktas rengiant detalius strategijos „Europa 2020“ pasiūlymus

30. pabrėžia, kad jis priims sprendimą dėl užimtumo gairių tada, kai gaus patenkinamą atsakymą dėl valdymo struktūros ir strategijos „Europa 2020“ biudžeto pagrindo;

31. pabrėžia, kad Europos Vadovų Taryba, priimdama sprendimus, turėtų remtis Komisijos metinėmis rekomendacijomis ir įspėjimais dėl to, kaip valstybės narės laikosi strategijos „Europa 2020“ tikslų; laikosi nuomonės, kad prieš prasidedant diskusijoms Europos Vadovų Taryboje šiuos pranešimus turėtų aptarti Parlamentas;

*

* *

32. paveda Pirmininkui perduoti šia rezoliuciją Europos Vadovų Tarybai ir Komisijai.